

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

7 iunie st. v.

19 iunie st. n.

Ese în fiecare duminică.

Redacțiunea :

Strada principală 375 a.

Nr. 23.

ANUL XXVIII.

1892.

Prețul pe un an 10 fl.

Pe $\frac{1}{3}$ de an 5 fl.

Pe $\frac{1}{4}$ de an 2 fl. 70 cr.

Pentru România pe an 25 lei.

Cincisprezece ani.

(Traducere după Iulia Hașdău.)

«Gioventù, primavera del'a vita!»

Cincisprezece ani de vârstă
Fetele când implinesc,
Prin potecele deșarte
Și 'n pădure rătăcesc.

Fragede și zimbitoré
Și cu glasul lor curat,
Ele cântă câte-un cântec
Vesel și nevinovat.

Iar pădurea 'ntinerescé,
Auzind șoptele lor,
Dulci ca și-un concert de cuiburi,
Pe sub umbra teilor.

Glasuri de argint resună,
Prin pădure rătăcesc,
Vesele și zimbitoré,
Iată, iată ce șoptesc:

«Salutare primăveră,
«Salutare mândre țori!
«Noi suntem, pe-acastă lume,
«Ale florilor surori.

«Și când totul infloresce,
«Noi pământul îl iubim;
«Inse taina lui adâncă
«Nu vrem s'o descoperim.

«Lângă noi, este amorul,
«Ne pândescé 'nșelător;
«Dar avem destulă vreme
«Să-i aflăm tainicul dor,

«Cincisprezece ani de vârstă
«Noi de-abiă am implinit,
«Și ne batem joc de tineri
«Cu obrazu 'ngălbenit.

«Cari după vre-o femeie,
«Ți și noapte, ne 'ncetat,
«Tot suspină și în inimi
«Simt un dor înflăcărât.

«Noi ne batem joc de tineri,
«De-al lor chip nenorocit,
«Cu ochi trași, scăldați în lacrimi,
«Când Amorul i-a lovit.

«Paserile care 'n aer
«Séu pe ramuri ciripesc,
«Trimițând vesele cânturi
«Spre părechea ce-o iubesc:

«Nu ne fac decât să ridem
«Ca nebunele, — cu foc, —
«Căci de-amor și de-a lui vorbe
«Noi acum ne batem joc.

«Tinare amor! prin crânguri,
«Dacă vrei să culegi flori,
«Vin cu mine, vin cu mine,
«Și cu-a mele mici surori,

«Iar, la umbră, sub frunzișuri,
«De iubire de-i șopti,
«Vom fugi atunci de tine
«Și vom ști a ne păzi.

«Vino, dar, și nu te teme,
«Nici o cursă nu-ți gătim;
«Bănuéla ta ne face
«Iarăș să ne 'nveselim.

«Cei cari se 'nchină ție,
«Sunt ades necredincioși
«Și femeile se 'nșelă
«De-acești gingași mincinoși.

«Căci minciuna blăstemată
«E știința, arta ta;
«Adevărul nici odată
«Nu te poște împacă.

«Noi nu șcim acéști artă,
«Deule inflăcărât,
«Sufletul in ochii noștri
«Se resfrânge tot curat.

«Și de-aceea lumea n'trégă
«Cu incedere-o privim;
«Vesele, nevinovate,
«Nici odată nu cârtim.

«Blond Amor! Tu ai stors lacrimi
«Chiar din ochii de tirani, —
«Dar noi rîdem, — n'avem frică, —
«Avem cincisprezece ani!»

CAROL SCROB.

Fata cu inimă de gheață.

— Novelă. —

(Urmare.)

Lilly eră o franceză drăgălașă, care locuia cu bunica ei, — văduva unui oficer de marină — in R.

Căpitanul Radulescu, fiind împărțit la divisiunea de marină din R., cu ocaziunea unei preumblări pe lângă mare, vădă că o fetiță se sul într'o luntre, sigur de a gustă nițel o preumblare pe apă. Sabin voi a merge mai departe, când vădă, că fata conduse luntrea așa de nefericit, de se isbi de o stâncă din apropiere și se returnă, iarăș fata cădă 'n apă. Sări iute după ea și reuși a o scăpă. Cu totă sirguinta s'apucă a o aduce 'n ori, căci leșinase. In fine deschise ochii ș-un moment părea suprinsă; apoi iute 'nțelese situația și dișe cu ochii plini de lacrimi: »Ah, domnule! Dta mi-ai mântuit viețal Sërmana bunica mea, ar fi murit de necas, de peream eu in valuri». Radulescu stetea uimit și se uită ca un visător la ea.

— Ce farmec! ce drăgălășfel — își cugetă. Dară acum nu eră timp de reveriă, hainele erau ude și fetița avea să fie condusă acasă.

— Permiteți-mi, domnișoră, să caut, dóră vèd o birjă 'n apropiere spre a te conduce acasă.

— Nu-i de lipsă, domnule, noi locuim de totul aprópe de mare și pot merge acasă neobservată; pe aici nu prea umblă nimenea — dară dta?

— Eu îmi voi luá permisiunea a ve petrece ș-apoi c'un pic de 'ncungiur sper a ajunge și eu neobservat acasă — și cu asta se uită zimbînd la ea.

— Ah, câtă incomoditate ți-am mai causat! — oftă ea.

— M'ai făcut prea fericit, puténdu-ți sári intru ajutor.

Apoi tăcură amêndoi.

— Dară iată și sîntem acasă! Mai odată ți mulțămesc ferbinte și te rog, cercetéză-ne, ca și bunica să te pótă cunoșce, pe salvatorul meu din gura morții.

Cu asta dispărú iute după ușa grădinei minunate, in a cărei mijloc stetea o casă 'n stil elvețian, cu o verandă frumósă, incurpenită de viă sêlbatică.

— Loc poetic! demn de ângerășul acesta blond — își cugetă Sabin.

Inima oțelită a marinarului se aprinse d'un amor puternic pentru ființa delicată și el care până acum fôrte puțin se 'nterésă de femei, acum nu se 'nterésă mai de

nimica, numai de tesaurul lui scump, scos din valurile avide a mării.

— Óre să me duc, séu nu, la ele? Dară cum să merg, ca să provoc așa diçend recunoșcința lor — nu pot! măcar stau să 'nebunesc! — asta ș-o diçea de o sută de ori pe di. Voia intêmplării inse îi veni intru ajutor. Int'o diuă vădú fetița blondină mergênd cu o damă bêtrână — sigur bunica — de braț. A le 'ncungiurá nu mai eră cu putință, căci fata îl observase și spuse iute ceva bunicei. Radulescu le sálutá și voi a merge mai departe, dama bêtrână inse îl oprí:

— Domnule, să me ierți că te opresc; dară-ți sînt cu totul deobligată pentru mântuirea nepótei mele și nu pot a nu-ți mulțámf barem cu câteva cuvinte.

Radulescu cu o inchinăciune respectuósă respunse: — Nu merită vorbă, dómnă!

— Te rog, domnul meu, fă-ne plăcerea de a ne cercetá. Eu sînt văduva La Croix și iată nepóta mea Lilly. Visita dtale ne va căusá o plăcere deosebită! — cu asta salutând afabil, damele continuará calea lor.

— Lilly, Lilly o chiamă dară! De aici lui Sabin îi părea, că valurile mării, paserile din tufiș și vèntul ușor ce-i netediá fata — tóte șoptiau și cântau numai numele scump Lilly!

Visita ș-a făcut-o, petrecênd mai nainte timp neobícínuit mult inaintea oglinzii. Oficerul cu trup cu suflet, care credea că a se ocupá cu nimicuri de aste, nu e de demnitatea sa — eră acum impacient, nervos pentru esteriorul seu.

— Cine șcie, óre mustețele mele martiale plăcê-i vor ei, care-i așa de subtilă ca un parfum de trandafir! Nasul vulturú îmi face fața prea severă! — deșu căpitanul nu eră 'ndestulit cu sine.

Primirea cordială și invitarea afabilă de a reveni cât de curênd, iarăș îl inveseliră.

El și veniá mai in tótă diua. Amorul seu deveniá din ce 'n ce mai puternic ș-odată aflându-se 'n grădină singur cu Lilly, nu se mai puttú stăpâni și-i declará scurt, simplu și sincer amorul seu. Așteptá cu spaimă 'n inimă respunsul ei. Lilly inecatá de lacrimi și tot odată c'un zimbet de o fericire cerescă-i spuse, că și ea îl iubeșce. — Sabin cădú 'n genunchi și esclamá: «Oh Dómne, dá-mi tăriă, să nu inebunesc de fericire!»

In cea di el primise vestea despre mórtea rudei sale și după un adío scurt dela Lilly și bunica, plecá la A.

*

Alma, in diua după serată, părea mai palidă și mai seriósă ca de altă dată. In continuu se cugetá la el, idealul de mult visat și așteptat, carele, ca prin minune, apăruse asérá.

— Óre cât va sta in A? — se intrebá fata frumósă. — Óre — și la asta inima-i incetá a bate — nu iubeșce pe alta? Sërmana Alma! nu șciea, că 'n inima lui Sabin domniá Lilly cea vióia, Lilly cu pèrul ei aurú, cu trăseturile ei neregulate, dară nespuse de drăgălașe.

La dejun nici nu atinse mîncările și mamă-sa o intrebá îngrijată, dóră nu se simte bine? Alma spuse că simte nițică ostenélă și rugá pe dómna Vernescu să facă dimpreună o preumblare cu căruța: aerul recoritor i va face bine. Ea sperá a zări pe promenadă bărbatul dorit. Intêlni o mulțime de cunoscuți, pe el inse nu-l vădú. Durerea adâncă pentru desilusionarea asta numai la dîneu îi trecú, când bancherul pomeni de Sabin, care-l cercetase 'n birou in niște afaceri și pe care-l invitase pe mâne la mész. Ce veste fericită pentru Alma!

Fata frumoasă a bancherului stătea înaintea oglinzii, care rededa figura ei minunată, îmbrăcată într-o toaletă albastră deschisă, de o mătăasă grea, cu broderii pompoase de aur. În părul ei bogat, negru, luciau niște ace de diamant.

Merse 'n salon și așteptă cu inimă agitată sosirea lui Sabin. Când servitorul anunță: Căpitanul Radulescu! — deveni palidă ca un crin. Ah, cât eră de frumoasă, când grațios își întinse mâna și se uită la el c'o expresiune dulce, pasionată 'n ochii ei admirabili, care în splendore întreceau diamantele!

Radulescu deveni un moment confus. Alma-i părea foarte frumoasă. — Un artist séu poet n'ar pute visă ceva mai sublim — își cugetă.

Dineul decurse foarte plăcut. Alma, pe lângă frumusețea avea și mult spirit; iarăș căpitanul șcicia conversă plăcut, și când povestia despre viața sa ca oficer de marină, de luptele și suferințele sale 'n viață, Alma ascultă cu ochii plini de admirare și consimțire și-l adoră 'n inima ei cu totă căldura și adâncimea amorului prim, ca pe un erou.

Sabin petrecea deja de 3 săptămâni în A. și mai în totă ziua apărea 'n casa lui Vernescu.

Dómna Vernescu observase prea bine strămutarea ficei sale și nu șcicia ore să se bucure ori ingrigescă de aparița acésta. Ea cunoșcea fica sa energică și constantă și se temea de o eventualitate nefavorabilă amorului ei. De și 'n contra căpitanului n'avea nimica, totuș mai bucuros își vedea fata ca soția unui aristocrat séu milionar. Iubirea maternă inse 'nvinse vanitatea și pentru Alma vedea și pe Sabin bucuros.

Vernescu încă vedu tóte și chiar cu multămită sinceră. Iubiă mult pe Radulescu, n'avea simțuri aristocrate și fericirea ficei sale eră ș-a lui.

Alma trăia într'un vis dulce, radios! A-l vedé 'n totă ziua, a ascultă vocea lui atât de plăcută, a conversă cu el: aste tóte o incântau așa, că nu observă, că Sabin, de și e foarte compesant, nu manifestă nici o căldură mai însemnată față de ea.

Iarăș căpitanul, confundat în fericitul seu amor pentru Lilly, nu observă ce se petrece 'n «inima de ghiată» a fetei frumoase; pe lângă acea, neumblând mult în lumea mare, nici nu prea cunoșcea femeile.

(Finea va urmă.)

VOLUMNIA BELLE.

MARTIRĂ!

— Dramă în 5 acte, de Adolphe d'Ennery și Edmond Tarbe. —

(Urmare.)

Laurence. Tată! voi rugă pe Dđeu, ca în ziua judecâtei veșnicie, să fie mai puțin aspru pentru dta, decât cum te arăți pentru mine... Te ascult șiplec. (*Face un pas îndărét, dar slăbește; se clătind, se sprigină de o mobilă; mă-sa alérgă de o susține.*)

Dna de la Marche. Laurence! copila mea!

Laurence. Mamă! cel puțin de dragostea ta nu m'am indoit eu nici odată... și dulce mi-ar păré să pot muri în acéstă clipă, spriginită de peptul teu, — precum me aflam alte dăți, simțind dulcea rouă a lacrimilor tale picând pe fruntea mea infocată...

Drack. (*Fórté emoționat.*) Și el nu plânge de loc... Priviți-l că nu plânge!

Dna de la Marche. Nenorocit copil! Tu ai vré să mori!

Laurence. Oh! am făcut și îndurat lucruri cu mult mai grele decât mórtea!... și cari nu le vor aflá nimeni nici odată!... Încă o sărutare, mamă; — și acum lasă-me să plec... Déc'aș rămáne mai mult alătura cu tine, mi-aș sférși tóte puterile și n'aș mai poté plecá... aș pică poté acolea... desperată... mórta... Adío... adío mamă...

Dna de la Marche. Ei nu! E cu neputință să te părăsesc în starea acésta... Laurence, fiind că altfel nu se póte, — voi plecá și eu cu tine.

Laurence. Oh mamă!

Amiralul. Ce đici? ce vrei să faci?

Dna de la Marche. Datoria mea! plec din casa din care se isgonește copilul meu, și me duc să plâng cu densa nenorocirea améndurora.

Drack. (*Cu putere.*) Și ai mare dreptate, dnă.

Amiralul. Ce... Vrei să me părăsești, pe mine, bărbatul teu? pe mine, bătrânul nevinovat...

Dna de la Marche. Da, — pentru a urmă pe fica mea, ce se căește amar...

Amiralul. Fă cum îți place dar! Și după plecarea ta, stérgă-se pentru tine, ca și pentru mine, amintirea celor 40 ani de devotament și dragoste. Me gândiam adeseori, că numai mórtea ar mai poté să ne despărțescă!... De-ar da acum Dđeu, să n'o aștept multă vreme... (*Plângénd.*) Adío dar, adío!

Laurence. Mamă! uite-te! uite-te cum plânge! El plânge! El, pe care mórtea ce a vedut-o cu ochii în douedeci de bătălii, n'a putut să-l induiozeze... Rămăi cu densul mamă, rămăi!... Să nu cunoșcă și el, ca mine, crudele sfășieri ale părăsirii, ale singurătăței. Ș-a-poi, de te-aș despărți eu de densul, la ce mi-ar folosí tóte suferințele ce cu bună voe le-am îndurat eu, luni...

Dna de la Marche. Ce đici tu?

Laurence. Nimic... Nu mai șcitu nici ce đic... Rămăi mamă, — adío! (*Imbrățișeăză încă pe mă-sa, se despărțește de brațele-i și vré să plece.*)

Amiralul. (*Cu putere.*) Laurence! Laurence! Eu n'aș fi putut trăi, de m'ar fi părăsít aceea ce fu tovarășa întregi mele vieți! Tu mi-o inapoești... Generositatea ta m'a invins... Vino! Sărmană pocăitá! și ne vom încercá să uităm totul!

Laurence. Ah tatá! tatá! (*Se aruncă în brațele amiralului. Drack mergénd la amiral, îi strînge mâinile, în tăcere, și scuturându-le cu putere, încercă zădarnic să vorbescă.*)

Amiralul. Deci dta me aprobi, dle Drack?

Drack. (*Sbucnind.*) Eu! Me mai întrebí! Oh da! e bine, e prea bine, e prea bine, e minunat ceea ce-ai făcut! E... (*Cu esplosie.*) Și đici că ești invins... Hai-de de! Invingerea asta te onoreză în ochii mei tot atât, cât și isbândile dtale cele mai glori...

Un serv. (*Anunțánd.*) Dra Pa

Toți. Ea!...

Scena IV.

Aceiași, Pauleta.

Pauleta. (*Intrând íute și aruncându-se în gátul măséi, o acopore de sărutări.*) Oh mama! mamă!

Laurence. (*Amestecând sărutările-i cu suspinuri de bucurie.*) Pauletá! Pauleta mea! Încă... încá!

Dna de la Marche. Dar pe noi, copil reutăcioși nici nu ne bagí în sémă?

Pauleta. (*Imbrățișánd pe rënd pe dna de la Marche și pe amiralul.*) Oh! dar ve iubesc și pe voi de ase-

menea! Dar mama, de care am fost despărțită așa de multă vreme... și pe care, me oprise de a o revede...

Laurence. Așa el (*Ei însăși*) Uitasem asta... Și pôte că ei au spus acestei copile pentru ce motive i s'a pus astă oprire... (*Incet.*) Mamă, aș voi să rămân numai cu fiica mea... Fă, te rog, să pot vorbi câteva minute cu ea, între patru ochi...

Dna de la Marche. Amirale, e așa de mult de când ele nu s'au văcut... Ea a suferit indetul... S'o lăsăm acum să se bucure pe deplin de intrevederea lor... Haide să ne mai primblăm. (*Ei es.*)

Scena V.

Laurence, Pauleta.

Pauleta. Mamă! mamă!

Laurence. Șezi colea, fiica mea, și ascultă-me: Décă ai fost oprită de a veni să me vezi, e din pricina că o invinovățire gróznică s'a ridicat în potriiva mea; invinuire care, gâna astădi, eu n'am vrut și nici n'am căutat a o risipi. Dar, de astădi înainte lucrurile se schimbă. Déc'ăș mai îngăduf, ca un copil ca tine să fie silit a osândi, séu cel puțin a bănuși pe mama sa, ar fi o crimă, un sacrilegiu! Ascultă-me dar; ascultă-me cu tótă credința sufletului teu. Rechémă-ți cele mai gingașe amintiri ale copilăriei tale și piósele gândiri ale tineretei...

Pauleta. Ascult, mamă...

Laurence. Adă-ți aminte cu ce ingrigire neobosită am călăuzit eu sufletul tu cătră bine, ț-am format inima pentru virtute, și ț-am desvilit inaintea ochilor tei și ț-am săpat în interiorul întregii tale ființe tóte devotamentele, tóte datoriile femeii curate și sfinte...

Pauleta. Îmi amintesc, te venerez și te admir și te iubesc!...

Laurence. Ei bine, decă-ți aduci aminte de tóte acestea, crezi tu că o mamă ca mine ar puté să fie o soțfe criminală?

Pauleta. Nici odată!... Décă te-ai invinovățit chiar tu însăși, eu ț-aș respunde: Nu-i adevărat, te celomniezi mamă!

Laurence. Ah! acest strigăt al sufletului teu me respălți de tóte suferințele ce-am indurat! Ai dis bine copila mea! când m'am invinovățit, am mințit! Am mințit, pentru a înlătură o nenorocire de mii de ori mai gróznică decât. aceea ce me amenință pe mine! Aș fi voit să spun totul dlui de Moray; dar furia lui a sbucnit cu o așa turbare... blăstémul tatălui meu a fost așa de fulgerător... că tótă puterea mea, curajul tot... mi s'a nimicit într'o clipă; mințile-mi se rătăcise... Eram nebună... nebună așa, că me credeam într'adevăr vinovată de crima de care me invinovăția. Am măr-turisit-o chiar acea crimă, inaintea judecătorilor ce trebuiau să pronunțe divorsul meu! — Acel funest delir s'au prelungit până în ziua în care, vai! Maltar mi-a anunțat noua căsătorie a tatălui teu! Vestea acestei nenorociri fu o nouă lovitură de trăsnet pentru mine, și, lucru straniu, ea risipi iute intunerecul ce-mi stăpănia mintea... Sânt nevinovată, strigai eu atunci, sânt nevinovată!... Și am vrut să me duc, să me întélnesc cu bărbatul meu, să-i descoper tot adevărul, să-i spun în sfērșit, că eu me jertfiseam pentru o alta, pentru... dar vai! eră prea târziu!... Acea unire fatală eră severșită, și, dându-mi îndreptările, aș fi umplut de disperare și remușcări sufletul tatălui teu, aș fi desonorat, perdut, pe ceea ce voiam s'o scap, — fără ca eu însami să pot eși din prepastia în care picasem!

Pauleta. Décă este așa, voi păstră cu sfințenie secretul nevinovăției tale, mamă; dar înteleg că tu nu ești numai o sfântă... Tu ești o adevărată martiră!

Scena VI.

Aciași, Drack.

Drack. (*Intrând repede.*) Dómnă, se apropie óra în care dl de Moray va veni să-și ieie fiica. Dă-mi voe să conduc pe domnișóra lângă bētrâni.

Laurence. S'o duci... și pentru ce?

Drack. Șci că tatăl seu nu voește ca ea să te vedă, dnă. Vino, dră!

Pauleta. Nu; eu stau aici.

Drack. Cum?

Laurence. Fiica mea are dreptate. Eu nu am invēțat-o nici prefăcătoría, nici minciuna. Tatăl seu va află că eu m'am întélnit cu dēnsa; apoi, el va fi liber s'o smulgă din brațele mele. Nu crezi, dle, că e mai demn așa...

Drack. Negreșit, dnă, negreșit; e cu mult mai... (*Aparte.*) Dar... femeia astă... criminală, — are tóte calitățile cele bune!

Pauleta. Vom așteptă amēndoue pe tata.

Drack. Fórte bine, — îl vom așteptă... și încă, cu pieptul deschis!... Drept vorbind, nu-mi pare reu de loc să-i arăt într'acui parte me aliez eu...

Laurence. O dle... îți mulțănesc, și crede în recunoșcinta mea...

Drack. Recunoșcintă?... Și cam pentru ce anume, dnă?

Pauleta. Intr'adevăr, pentru ce? — Tu, mamă, nu datorești nimica dlui, nici pentru că se interesază de tine... nici chiar pentru că mi-a scăpat vieța...

Laurence. El ț-a scăpat vieța! Dar cum? voi s'o șciul!

Pauleta. Ba încă, cu un curaj și devotament sublim!

Drack. Dar nu, nici decum! Nu e nici devotament nici curaj, dnă, într'o asemenea faptă; am voit numai să scap de o mare plictisélă...

Laurence. Nu înteleg...

Drack. E Dómnă! e lucru cel mai simplu din lume... Trebuie să ve spun mai întei, că ruda drei ce o inșoția în timpul călătoriei pe mare...

Pauleta. Mătușă Basilica?

Drack. Da, chiar ea, care, simțindu-se cuprinsă grozav de bóla mării, m'a rugat să veghez asupra nepótei sale...

Pauleta. Și dta te-ai in voit, amicul meu.

Drack. Eu, ce e drept, am primit, — inse nu tocmai cu prea multă bucurie, — dar în sfērșit am primit. — Așa mergēnd, ne aflam într'un moment pe bord; mătușă Basilica, dra, și cu mine...

Pauleta. Eră un timp sublim...

Drack. Di mai bine o năprasnică furtună. Vasul nostru se isbiá în tóte părțile, printre valurile turbate. De-odată, un vârtej de apă uriaș isbește în cósta vaporului, și un talaz întreg de apă inundă puntea: în mijlocul zgomotului ce acēsta pricinui, auđii un țipet îngrozitor, un țipet desperat ce ne umplu de spaimă... Sērmăna mică Pauletă se făcuse nevēdută...

Laurence. Oh Dómnă! (*Imbrățisēză de multe ori pe Pauleta.*) Copila mea! fiica mea! (*Plânge.*)

Drack. Ei lasă! lasă!... o ai în brațe pe fiica dtale! Dar în acea clipă, hehei! eră într'adevăr perdută! Talazul îndrăcit o târiise cu el. Eu, care făgăduisem să

Esposiția internațională teatrală din Viena.

veghez asupra-i, eram silit negreșit să incerc ceva spre a o scăpa. Dintr'o săritură me aruncau în not; innot destul de bineșor... ceea ce me ajută să pot pune mâna pe dra Pauleta, — adică, mai bineșor... pe frumosu-i pâr negru...

Laurence. Și astfel, ai scos-o din gura morții!

Drack. Nu tocmai, căci pe când abia ridicasem capul copilei de-asupra apei, ca să respire puțin, — ea împinsă de acel instinct obicnuit tuturor celor ce se înecă, s'au apucat cu mâinile de mâinile mele, cu o așa putere, încât mi-a paralizat toate mișcările... și, începând amândoi a merge în voia curentelor... Mergeam! da!... De nu me voi smulge din cleșcii aceștia, îmi dișei eu atunci, fără nici o îndoială că vom pieri amândoi! Aș!... dar decă voi părăsi-o, decă me voi întorci singur în corabie, ce-o să mai țipe, ce-o să se mai bocască mătușă Basical! — Ș-apoi, me șcu eu pe mine idestul... inchipuirea astei mici innecate e în stare să se ridice înainte-mi în totdeauna când me voi pune la măsă... să-mi tulbure somnul în toate nopțile; pe legea mea, nul Voi să dorm și mâne în liniștel voi eși dar pe uscat cu ea, séu nu voi mai eși de loc! — Și, — după cum vedeți, dnă, noi amândoi am eșit foarte teferi — pe uscat!

Pauleta. Da, numai dtale trebuie să-ți mulțămesc că mi-am mai revădut pe mama. (Se aruncă în gâtul lui.)

Drack. (Dregându-și cravata.) Ei, ei! Dră Pauleto! mi-ai boțit destul hainele în diua aceea; nu mai începe din nou astăzi, te rog!

Laurence. O dle! ce inimă nobilă ai dtal!

Drack. Da, unde dracu vedeți că este inimă în 'e aceste? Ve repet că țineam mult să nu mi se tulbure nici măsă, nici somnul, nici audul cu țipetele mătușai... iată totul!

Un serv. (Anunfând.) Dl de Moray! (Ese.)

(Va urmă.)

N. A. BOGDAN.

Aforisme din igiena alimentară.

(După Degoix, Hygiène de la table, 1892 Paris.)

III.

Strugurii se asimilază în organism mai bine decât ori ce alta, ei sânt tatăl fructelor, cum este Missisipi tatăl fluviilor. Sângele îl primește și se înveșește, de acea dați ipocondricilor cât mai multe hapuri de struguri. Mai puțin scumpe ca cele din farmacie și mult mai naturale, își au rostul lor pentru toate bólele necunoscute.

Portocalele sânt merele de aur din poveste, ele calmază setea, recoresc gura, stêrnesc aspectul și ușurează mistuirea, fiind și ușor lacsative. După un ospet mare inse pot turburá stomacul și cu atâta mai mult decă sânt încă verđi séu de calitate rea. În general inse, se pot considerá ca fruct sânetos, igienic și plăcut la gust, numai să nu abusăm de ele, să fie cópte și cât mai dulci. Persónele delicate cari capetá ușor dureri de stomac, să nu mânânce portocale după măsă și nici odată, decă sânt prea acre.

Nucile sânt de o digestiune foarte dificilă, prin urmare nu sânt bune pentru dispeptici și pentru cei cu fere multă, dar cei robuști pot mánca până se saturá mai cu sémă decă nucel sânt prospete. În unele părți

se mânâncă mult unt de nuci, care inse râncezeșce ușor. Cója verde și frunđa de nuc conținend tanin, iod și fosfat de calce, au un efect tonic și reconstituent, de aceea se aplică ca medicament la copii scrofuloși, bóle de pele și altele.

Castanele chiar ingrașă pe unii ómeni, dar li se atribue calitatea de a revoluționá intestinale ca și fasolea. Unii le amestecă cu alte bucate, dar nu e bine a le mestecă cu cele grase, grele de mistuit.

Zaharul și bombónele. Zaharul se póte numi rivalul sării în consumațiunea generală, și este pentru stomac un stimulant de cele mai naturale. Animalele se conduc în privința igienei gastronomice în mod mai inteligent decăt și noi; astfel d. e. cănele va șci că zaharul îi face bine, de aceea îl mânâncă cu drag. Putem numi animalele măestrii noștri în ale mánării; dați d. e. brânđa unci pisice și gesturile ei ve va spune, de-i bună ori nu.

Copiii nu trebuie intercați de zahar, ci trebuie feriti de abus. Treptat cu progresul igienei se supraveghéză și bombónele ca să nu fie colorate cu materii otrăvitoare. Mamele au inse de a veghiá ca copiii lor să nu abuzeze de consumarea bombónelor.

Apa de béut este singurul licvid fără de care omul nu trăiește. Apa ajută digestiunea, subțind bucăturile alimentare și subțind astfel absorbițiunea, ba avend și o acțiune reparatoare și alimentară: ca duce sângelui clororul de sodiu necesar, și óselor sárurile de calce, pe care le ține dizolvate, în fine repará partea serósă a sângelui, dispărută prin secrețiune. Se înțelege deci că apa trebuie să fie de o curățenie ireproșabilă, și de aceea apele din izvor, ca cele mai curate, sânt de preferit.

Romanii și-au dat multe silințe în această privință, precum arată minunatele lor apaducte, prin cari aduceau apă de izvor chiar din mari îndepărtări, negligând apa din rîurile vecine, necurate. Ađi apa necurată se invinovătesc că produce o mulțime de bóle, precum: colera, febră tifoidă, disenteria, febră palustră și altele. Bacteriologia a și găsit microbi în asemenea ape, cari causéză numele bóle. Unde n'avem apă curată, trebuie să ne servim cu filtruri spre a o limpedi. Prin ferbere încă se curată apa, inse eșind aerul, ce de regulă trebuie să-l conțină, nu mai este așa bună de beut.

Ghiata și bejurile récite prin ea, să fie luate în mici cantități ca să se topescă séu să se mai încăldescă înainte de a sosí în stomac, la din contră ușor te poți trezi cu o pleurezie. Să nu iai ghiatá pe inima gólă, nici în timpul mistuirei, nici după esercituri violente. Damele încă se vor ferí de a luá ghiatá în anumite epoci pe care dlor le șciu prea bine, pentru că abusul póte fi chiar mortal. Rolul gheței la anumite bóle se șcie, d. e. la emoragii interne, la meningite etc.

Vinul e mult cãntat de poeți. Din vinurile franceze se potriveșce bine: cel de Bourgogne pentru limfatici, cel de Cordeaux pentru convalescenți, un pãhar de Champagne pentru femeile tinere, atinse de clorosă etc. Acest din urmă nu e altceva decăt vin de rënd cu puțin zahar de ghiatá (candel). Calitatea vinului nu depinde numai dela viță și locul unde s'a produs, ci și de modul cum e tratat de vinicultori, care își pricep mai bine meseria decăt noi doctorii, cari nu șcim cum să ferim vița de teribilul flagel, ce se numeșce filoxera. E de preferit vinul natural, neprelucrat.

DR. G. CRAINICEAN.

SALON.

Reuniunea femeilor române din Arad.

— Adunarea generală și maiialul. —

Onorate domnule redactor!

Adunarea generală a reuniunii femeilor române din comitatul Aradului, și-a ținut ședința sa ordinară în Arad, la 30 maiu (11 iunie) a. c. sub presiul onorabilei dne Aurelia Beleş n. Rațiu.

Adunarea a fost bine cercetată, fiind de față și Ilustritatea Sa dl episcop Ioan Mețianu.

Dna presidentă a deschis adunarea cu următoarea cuvântare:

Onorată adunare generală!

Nainte de ce aș avé onóra a deschide a 5-a ședință ordinară a adunării generale, vin a ve salutá cu deosebită bucurie, că v'ați adunat și de asta-dată într-un numer așa frumos, manifestând cu acésta interesarea de bine ce aveți cătră reuniunea noastră, care — după cum prea bine știți — și-a avut scopul cel măret: înființarea și susținerea școléi de fetițe provédută cu internat.

On. adunare generală! Cu plăcere viua vin a ve face cunoscut, — după cum veți bine voi a înțelege și din raportul comitetului nostru, — că acest comitet împreună cu conlucrarea prea bunului și ilustrului nostru patron, am cumpérat un edificiu pentru școlá de fetițe și internat, unde dela 1-a maiu a. c. se și așază asodată.

On. adunare! In cuvântul meu de deschidere ce l'am rostit cu ocaziunea adunării generale din anul premergător, am avut onóra, după puținele și modestele mele puteri, a ve desfășurá lipsa mare, ce am avut noi românii de aici in deosebi, a ne înființa o școlá de fetițe, arátând totodată in general, că ce chemare frumoasă și măretă póte să aibă pentru sucscescînța noastră școlá acésta. — Șciú și eu cu domniavóstră dimpreună, onoratorilor dómne și domni, că decă cu înființarea acestei școlé numai acel scop l'am fi avut, ca fetițele noastre numai in științele stricte luat școlare să se cvalifice, atunci școlá noastră mai că ar fi fost de a se considerá de o greutate fără scop de interesul nostru, căci prea bine șcim, că internate și școli streine de fetițe sânt in numer insemnat, atât in orașul nostru, cât și in provincie, in carele fără greutate am poté cvalificá fetițele noastre, in se mai din trecut prea bine am știut, că acele școli nu ne pot da pentru sucscescînța noastră și acea cultură, care afară de minte, are să cultive și simțul. — De acea dară mare necesitate a fost de școlá acésta, care își are menițiunea să ne cultive fetițele din vremea fragedelor lor tinerete, nu numai la minte, ci și in simț național și religios, iar decă simțul lor cel inocent va fi coodus in acea directivă ca să-și șcie originea, și să-și cunóscă religiunea, — atunci cu tot dreptul vom poté așteptá ca acele fetițe astfel crescute, se vor face demne urmátore străbunelor Cornelia și Veturia.

Da, dómnelor și domnilor, atunci nu vom mai avé ocaziune să vedem — ceea ce in timpul de astăzi mult putem vedé — că tinerele noastre fetițe, páșind afară in viața practică din institutetele străine, devin sarbede de tot ce este românesc, străine de limbă, străine de religiunea lor, și cu o plăcere deosebită preferind datinile străine, ușor se supun la tóte acelea ce in fragedimea

lor și le-au însușit, și astfel transformate, ori că cu totul se rup dela sinul mamei lor, ori că intemeind familie, unde apoi, ca mamă, dela natură avénd dēnsa cea mai frumoasă și cu efect influență asupra familiei sale, fără de a șci, introduce datini, ba chiar acea limbă străină, pe care dēnsa in etatea sa fragedă, cultivându-și mintea, a invéțat-o și totodată a invéțat a și cugetá intr'ēnsa, — iar sucscescînța lor apoi devine cu totul străină neamului și religiunei sale. Durere avem de aceste mai multe esemple.

Din aceste vedem dară, on. adunare generală! că precum cădița mērlui lui Newton a staverit o consecință in știința ficală, tocmai astfel de consecință staveresce și lipsa de școlá in viața unei ginte, căci: precum lipsa școléi póte să ștergá cu deseversire o gintă intrégă din șirul celorlalte ginte, tocmai astfel din contră, o școlá póte o gintă decădută să o renvie. — Să mergem dară cu pași hotărâți inainte pentru întărirea și prosperarea școléi nóstre de fetițe, să nu crutăm jertfa ce am poté impliní, să ne prefacem cu toții in apostoli ai ei, cu acea sfântă datorință, ca atât moralmente cât și meterialmente să o spriginim. — Să căutăm să invingem tóte piedecile ce — cu durere amintesc, — chiar și dela fil neamului nostru trebuie să intimpinăm, — căci decă acum vom fi cu inima tare și bună cătră scopul nostru, și nu ne vom crută puțina osteneță, ve asigur, dómnelor și domnilor, că implinindu-le aceste deobligaminte acum, cu mult mai mult vom poté căștigá, și cu mai puținá jertfă, căci decă nu, indrăsnesc a face atent la acea tradițiune istorică remasă dela străbunii noștri, cum regele roman de odinióră Tarquiniu Superbus, căruia Sibyla aducénd 9 cărți, i le-a imbiat cu un preț spre cumpérare, in se regelui părăndu-i prețul prea mare, i-a denegat cumpérarea, și după ce vrăjitórea aruncând dintre acele 3 in foc, s'a intors și de nou tot cu acel preț îi oferí cărțile remase; — regele atunci incepú a se cugetá, in se totuș nu-i cumpérá cărțile, — in se când Sibyla mai aruncá încă trei volumene in foc și pentru cele 3 din urmă cărți tot prețul cel dintei i-a cerut, regele numai decát le-a cumpérat pe acele cu tot prețul pofit de Sibyla, ordonând tot odată ca acele să fie bine păzite și ingrigite.

Așá am pățit-o și noi, căci astfel este timpul decă nu am folosi bine ocaziunea, ci am esitá a aduce jertfa ce de presinte ni se pretinde pentru școlá noastră de fetițe ca să o vedem odată întărită, căci pot să vină vremurile când pentru indoita jertfă, nu ne-am poté ajunge scopul cu școlá, și iată atunci am pățit-o ca regele de adinióră cu cărțile Sibylane.

Inoindu-mi încă odată rugarea: ca să binevoiti a ne spriginí și in mod nemijlocit și in mod mijlocitor, ve rog: ca după terminarea ședinței să ne cercetați casa cumpérată de reuniunea noastră unde se află școlá și internatul.

Reuniunea dispune de o avere de 12,000 fl., are casa sa proprie, unde e și școlá cu internat, unde in anul acesta a fost in scrise și cercetat de 52 fetițe române.

Dintre damele române au luat parte urmátorele dómne și domnișóre: Antonescu, Ciontea, Dogariu, Plop, Suciú, Lucreția Tămașdan, Sofia Beleş, Maria Putici, Dogaria, Crișan, Iorgovici, Gurban, Putici, Conopan, Milovan, Savici, Beleş (Odvoș), Constanța Gurban, Ana Beleş, Aurelia Suciú, Aurelia Popovici-Deseanu, Ana Iorgovici, Maria Selegian, Helena Pipoș, Sida Goron, Maria Conopan, suroriile Dogariu etc.

Séra a fost maiial în pădurița orașului.

Primul cvadril a fost jucat de 120 de părechi în trei colóne — asemenea și Romana. Pe lângă damele amintite, mi-am mai putut prenotá următóarele: Dnele Truța, Oncu, Herbay, Codreanu, Popoviciu, Vuculescu, Savonescu și damicelele: Mina Herbay, Ana Beleş, Constanța Gurban, Gabriela Codreanu, surorile Dogariu, surorile Giulani (Otlaca), Dragina Adamovici, Livia Ganea, surorile Tomi, Lucreția Vucu, Crestici, Elena Babescu, Maria Zaslo, Veturia Pop (Comlăuș), surorile Adamovici, surorile Cuzman, Luisa Rusu, Lucreția Pop, Augusta Tuducescu, Vancu, Ecatarina Gozda etc.

Danțul a ținut până dimineața la 5 ore; venitul este peste 500 fl. v. a.

Episcopul Ioan Mețianu, însoțit de întreaga sa curte, a luat parte la maiial.

Petrecerea a fost pur românescă și foarte animată, încât așa petrecere n'a fost de mult la Arad.

DEMETRIU ROMAN.

Esposiția internațională teatrală din Viena.

— La ilustrațiunea de pe pagina 269. —

Am anunțat și noi, că în luna trecută s'a deschis la Viena o esposiție internațională a artei teatrale.

Dăm astăzi ilustrațiunea care infățișează edificiul construit anume pentru această esposiție interesantă. Acesta e un adevărat model al unui teatru modern, cu ajustarea cea mai pompoasă ce se poate întipui.

În acest teatru, în cursul verii vor juca pe rând trupele teatrale ale tuturor națiunilor din Europa.

Emularea a și început și promite a fi din cele mai interesante.

B o n b ó n e.

Între doi filosofi:

— În ce me privește pe mine, eu cred în metempsihosă și sunt sigur că sufletul meu după morțea mea se va duce drept în corpul unui dobitoc ôcreare.

— Pentru acesta n'ai nevoie să mori, respunse celalalt, cam încet.

*

Un călător scoțând o țigară din busunar și adresându-se către o domnă: Póte ve incomodéză fumul tu-tunului:

— O dai domnule și încă foarte mult.

— Atunci faceți bine și treceți în alt vagon, fiind că am să-mi aprind o țigară.

*

Un biet țeran intră într'un comptuar și întrebă pe băetul care șede la o mesă: Ce mai aveți de vândare în prăvălie?

— Capete de măgar, răspunde băetul, vrând să riță de țeran.

— Mare trecere se vede că are marfa asta, fiind că ved că a ramas numai unul.

*

— Cetiți ședințele camerilor?

— Lă ce mi-aș bate capul; n'are să-mi spue perceptorul cu cât s'au sporit dările?

LITERATURĂ ȘI ARTE.

Șcrii literare și artistice. Dl Eugen Maximovici, pictor academic român la Cernăuți, a fost însărcinat de ministrul de culte austriac să facă portretul In. Pr. SSale părintelui arhiepiscop și mitropolit dr. Silvestru Morariu-Andreevici, pentru sala de recepțiune din reședința arhiepiscopescă. — *DI V. A. Urechidă* a publicat la București volumul III din «Istoria Românilor», curs pe care-l predă la facultatea de litere de acolo.

O nouă carte de Carmen Sylva. A apărut în Milano un elegant volum cartonat în alb, «Poezie di una Regina, Carmen Sylva, prima versione dal tedesco». (Poesiile unei regine, Carmen Sylva, prima traducere din limba germană.) Volumul cuprinde următóarele bucăți din uvragele autórei: Repaosul meu, Muma și copilul, Înțelepciunea lumii, Cântece dela mare. Acest volum este tipărit cu atâta artă și ingrigire, încât M. S. regina a permis editorului tipograf să-l orneze cu portretul seu, precum și cu o scrisóre adresată traducetőrei.

Conferințe publice. Asociațiunea națională aradană a arangiat la începutul anului curent un șir de conferințe publice. Aceste s'au publicat acum într'un volum, oferind o lectură interesantă, pentru care felicităm Asociațiunea aradană. Iată cuprinsul: Augustin Hamsea: Religiuinea ca factorul principal de producțiune; dr. Petru Pipoș: Elementul național în educațiune; Teodor Ceontea: Pământul ca predilect al forțelor naturei; Ioan Petran: Direcțiunea poporală în literatură română; Romul Nestor: Femeia ca factor în civilizațiunea popórelor; dr. Traian Putiei: Sfinții părinți ca pedagogi; dr. George Plop: Despre libertate. Conferințele aceste sânt instructive și bine scrise, ceea ce probéză că ce puternic centru de cultură este pentru noi românii Aradul. Atâta în general. În special, trebuie să declarăm, că nu putem admite tóte aserțiunile. Astfel (la pag. 40) se dice, că împératul Francisc I, la consiliul unui român fruntaș, Nestor Ioanovici, carele locuía în Viena, a înființat la anul 1812 preparandia română din Arad. După datele pe care le avem noi la mână, fruntașul român Nestor Ioanovici din Viena n'a avut nici un rol în afacerea acesta; ci împératul Francisc I, voind să ridice starea învățământului poporal la români, a ordonat lui Uroș Stefan Nestorovici, consilier și mai-marele tuturor școlólor gr. or. din Ungaria, să cerceteze acele școle și să-i facă raport. Acesta s'a și făcut, iar rezultatul a fost înființarea preparandiei din Arad. Se póte, că autorul conferinței confundă pe Nestor Ioanovici cu Uroș Stefan Nestorovici; dar și în cazul acesta, trebuie să observăm, că Nestorovici n'a fost fruntaș român, ci — după mărturisirea contimpureanului Cichindeal — sêrb . . . . Ceea ce mai voim să relevăm, este afirmațiunea (de pe pag. 102), că Academia Română a adoptat cu unele modificări ortografia «Junimei»; asta inse este atât de neesactă, încât ar fi de prisos ori ce combatere. Prețul volumului e 80 cr.

Igienă publică. Dl dr. I. Felix, profesor, vicepreședinte al consiliului de igienă publică al capitalei București și membru al Academiei Române, a publicat acolo un volum intitulat: Raport general asupra igienei publice și asupra serviciului sanitar al capitalei pe anul 1891. După introducere, în care se vorbește de însărcinările serviciului sanitar al primăriei, urméză capitoul relativ la Personalul, lucrările consiliului de igienă publică și de salubritate, salubritatea publică, apa, igiena locuințelor, igiena școlară, măsurile în contra bólelor infectioase și epidemice, vaccinațiunea, poliția sanitară a

alimentelor și a beuturilor, igiena industrială și comercială, serviciul veterinar, lucrările medico-legale, serviciul copiilor găsiți și orfani, căutarea bolnavilor săraci, boatele predominante și cauzele principale ale deceselor, mișcarea populației și Adnece. Se vede din acest cuprins, că raportul dlui Felix este o lucrare prețioasă.

TEATRU ȘI MUSICĂ.

Sciri teatrale și musicale. Reuniunea română de cânt din Sibiu va face o excursiune la Brașov, unde luni va da un concert, care a stârnit interesare generală prin Brașov. — *La conservatorul din București* esamenele au început în sâmbăta trecută; producțiile musicale s'au făcut în sala cea mare a Ateneului. — *Di Grigorie Manolăscu* și dna Aristita Romanescu se află acum la Bêrlad. Au reprezentat deja «Môrtea Civilă» și «Dama cu Camelii». — *Reparațiunile Teatrului Național din București* încep peste câteva zile. Cu ocaziunea acestor reparațiuni se va introduce și un sistem de ventilațiune. — *Tenorul Gabrielescu* a reportat triumfuri noue la Madrid în opera «Aida»; diarele de acolo îi fac elogiul mari.

Teatru de diletanți în Alba-Iulia. Duminică, la 7/19 iunie se va aranja în Alba-Iulia o reprezentațiune teatrală de diletanți. Se vor jucă doue piese și anume: «Prin môrte la victorie», comedie într'un act după A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea n. Bogdan; în această piesă vor jucă dl Nistor Tatelea, dra Eugenia Berghian și dnii P. Stion, Iacob Străjan, Bas. Iliș, T. Străjan, A. Cômes. Apoi va urmă «Herscu boccegiul» cantecei comic de V. Alecsandri, reprezentat de Iacob Străjan. După teatru joc.

Reprezentăție teatrală în Cenade. A doua zi de Rusalii, cu ocaziunea adunării generale a despărțământului Blaș al Asociațiunii transilvane, s'a dat în comuna Cenade o reprezentație teatrală de cătră diletanții români din Blaș. S'au jucat piesele «Vivandiera» și «Cinel-cinel» de V. Alecsandri. Dna Silvia Grama și dsóra Gizela Turcu au fost și aici aplaudate cu entuziasm; iar dnii Victor Turcu, George Pop și Augustin Colt, dimpreună cu ceilalți diletanți au contribuit mult la succes. Trebuie asemenea s'aducem espresiunea mulțumirii față de dl Iacob Muresian, arangiatorul și dascălul bravilor diletanți. După teatru cină comună și dans până dimineața.

BISERICĂ ȘI ȘCOLĂ.

Sciri bisericesti și școlare. Maj. Sa monarcul a dăruit comunei bisericesti gr. c. din Giulus, comitatul Têrnavei-mici, 100 fl., pentru scopuri bisericesti. — *Di Isaia Moldovan*, paroc gr. c. în Chirileu, protopopiatul Iernotului, la 6 iunie ș-a serbat jubileul de 50 de ani al proeției sale.

Catedrala gr. c. română din Oradea-mare delă Paști e nchisă, căci se restaurază și se zugrăvesce de nou. Lucrările urmază cu multă stăruință și se speră, că pe novembre vor fi gata. Ornamentarea se face în stil bizantin, și după modelele arătate, se crede că are să fie foarte frumoasă. Totul va costă vr'o 30,000 fl. și se va plăti de cătră Esc. Sa dl Episcop Mihail Pavel, a cărui generositate e nesecată. Șchițele se fac în Budapeșta de profesorul Székely, carele va veni ênsuș să le esecuteze și să facă tôte picturele murale.

Excursiunea preparanților din Gherla. Elevii din institutul preparandial din Gherla au făcut în 28 maiu o excursiune în comuna S. Ioana, sub conducerea corpului profesoral. Sosind acolo, preotul Ioan Cheres-tes i-a primit cu multă afabilitate, apoi i-a condus în stupina sa bine arangiată, unde le-a ținut o prelegere practică din stupărit. Sêra cu totii s'au întors la Gherla, ducând cu sine multe impresiuni instructive.

Doctori noi. *Di Ioan Radu* din părțile zarandane a fost promovât de universitatea din Cluș la gradul de doctor în științele matematice și fizice. *Di Alesandru Cheres-tes* a fost promovât la aceeaș universitate la gradul de doctor în drept.

Sfințirea capelei române din Paris. Se depeșă din Paris cu data de 31 maiu v: Adi s'a făcut consfințirea solemnă a bisericei române în prezența dlui Crețulescu, ministru al României, al personalului legațiunii și a coloniei române. Ceremonia a fost celebrată de Monseniurul Inocenție Ploșteanu asistat de părintele Cesărescu-Floru.

Mai nou. *Adunarea din Budatelec* a reuniunii învêțătorilor români gr. c. din comitatul Coșocnei, care eră să se țină în 15 iunie, după o depeșă a «Tribunei», a fost disolvată de protopretorul prin baionete; apoi judele comunal cu trei gendarmi s'a dus la casa parocului și a alungat cu forța delă mesă pe cei ce mai remaseră acolo.

C E N O U ?

Sciri personale. *Br. Vasילו*, consilier intim și maresal al Bucovinei, a cerut să fie dispensat de funcția de maresal; preferind să lupte pentru națiunea sa de pe banca deputaților. — *Di Duiiu Zamfirescu*, actual secretar cl. a doua al legațiunii din Roma, a fost transferat în aceeaș calitate la legațiunea din Athena. — *Prințul moștenitor al României* va face la finea lui iunie vizită la curtea rusescă în Petershof. — *Di Gr. G. Toculescu* a fost delegat din partea ministeriului de culte al României să-l represinte la congresul de archeologie din Orleans și Moscova. — *Di dr. Ioan Buna*, avocat în Oradea-mare, a fost numit de cătră comitele suprem al Bihării vice-fișc onorar comitatens.

Asociațiunea transilvană. *Despărțământul Blaș* a ținut adunarea sa generală în comuna Cenade, a doua zi de Rusalii, sub presiul dlui Ioan German, directorul despărțământului, la casa dlui Flaviu St. Șuluț. Dl dr. V. Szmigelski a prezentat raportul comitetului, care a constatat sporul făcut în cursul anului trecut. Cu asta ocaziune s'a incassat peste 70 de fl. La propunerea dlui Flaviu St. Șuluț s'a decis să se inființeze o reuniune agricolă română în comitatul Albei-Inferioare. După adunare urmă o mesă comună, iar sêra reprezentație teatrală, despre care am dat sêmă mai sus în rubrica «Teatru și musică». — *Despărțământul Cohalm* va țină adunarea sa generală în comuna Ungra, la 11 iulie, sub presiul dlui M. D. Mircea.

Memorandul, prezentat în plic sigilat consilierului de stat Braun, a fost trimis guvernului unguresc la Budapeșta. — Diarele maghiare anunță cu entuziasm, că secuii au spart ferestile dlui dr. Ioan Rațiu, conducătorul deputațiunii românilor la Viena, care sosise acasă în ajun. Poliția din Turda a cerut din Cluș asistență militară. — Asemene se scrie, că și ungurii din Șimleu au făcut musică de pisici dlui Andrei Cosma, carele asemene a fost la Viena. — Într'aceea diarele române:

Gazeta Transilvaniei, Luminatorul și Telegraful Român critică cuprinsul memorandumului și felul de prezentare a aceluia.

Societatea doamnălor române din Bucovina lucrează cu multă stăruință. De curând, ea a înființat o filială în comuna Sirete, unde dnele Alma de Volcinski și Sofia Stefanovici, ambele viceprezidente ale centralei, au mers anume pentru acest scop. Adunarea s'a deschis prin dna Maria Sbiera, soția parocului din partea locului, care a și fost alesă presidentă, secretară s'a aclamat doșora Sbiera. Apoi dna Sofia Stefanovici a ținut un discurs mai lung, dezvoltând scopurile acestei societăți; dna Alma de Volcinski a vorbit tot în același sens. Și filiala s'a constituit. — Filiala din Mihalcea a făcut în duminica Rusaliilor o excursiune la pădurea Palanca. Au sosit și din Cernăuți mulți oșpeți, cari au fost întâmpinați de către dna Elena Voronca cu un discurs frumos. Apoi a început jocul, care a ținut până seara la 10.

Dela București. Corpurile legiuitoare s'au închis prin mesagiul regesc, după ce au votat o multime de legi. — **Regele** a plecat la Sigmaringen și la Neuwied să se întâlnească cu regina; înainte de plecare, regele a adresat președintelui consiliului de miniștri o scrisoare, rugându-l să mulțămescă tuturor, pentru felicitările diu incidentul logodnei moștenitorului coronei. — **D. Răilean**, casier dela gara de nord, după ce a dilapidat o sumă de 12,000 lei a dispărut; dar apoi a fost prins.

Comitetul Ligei. Comitetul executiv central al Ligei culturale, intrunit în ședința dela 28 l. tr. s'a constituit alegându-și: Președinte: dl Gr. T. Brătianu; vicepreședinte: dl C. Davidescu; secretar pentru țară: dl G. Popa; secretar pentru străinătate: dl I. Lupulescu; rămânând ca membri în comitet dnii: N. R. Danilescu, N. Cosăcescu, I. Nenițescu, G. Bursan și Antonescu.

Societatea Geografică Română a fost invitată de societatea geografică din Roma a lua parte la congresul geografic ce se va ține la Genua în cursul lunii septembrie 1892, în comemorația celui de al patrulea centenar al descoperirii Americii. Biuroul societății geografice române roagă prin urmare pe dnii membri care ar dori a participa la acest congres să binevoască a în cunoștință pe dl secretar general (strada Vestii 4) spre a se pute comunica la timp oportun numele dlor comitetului organizator al acestui congres.

DI Gherea — rus. Drept curiozitate, reproducem după «Românul» următoarele șire din prelegerile ce dl B. P. Hașdău ține la universitatea din București despre Pessimismul și Optimismul la Români; observând că familia «Gera» rutenă este și la noi. Dl Hașdău dice: «Cestiunea pesimismului a fost la noi științific studiată numai de dl Gherea, deci nu pot să nu vorbesc de dl Gherea. Dl Gherea cere, ca nimeni să nu vorbescă de un scriitor, fără a aminti mijlocul în care s'a format scriitorul și impregiurările în cari scrie. Trebuie deci, să arăt mijlocul de unde s'a format dl Gherea, și impregiurările în care a scris. Densul este Rus, iar nu Român din Basarabia. Ca Rus este admirator al literaturii rusești, numește pe Tolstoi archigenial, par că nu ar fi fost destul genial. Îl numește cel mai mare romancier al omenirii. Densul a strâns în giurul seu pe toți scriitorii pesimiști dela noi, pe cari îi laudă fără măsură. Nu apără pesimismul, dar îl justifică, de și are aerul a un optimist. Din cauza pozițiunii sale false se incurcă el, dar cititorul ordinar nu observă incurcarea sa. Și el nu este numai Rus, ci este și nihilist. De aici rezultă imposibilitate d'a cunoșce pe poporul român».

Cununia contelui Herbert Bismarck cu contesa de Hoyos se va severși la 21 iunie c. într'o biserică evanghelică din Viena. Principele Bismarck va sosi la Viena în ziua precedentă, iar familia contelui Hoyos va fi încă în 17 iunie la Viena. Nunta se va serbă în palatul contelui Palfy, la a căruia decorare se lucrează deja de vre-o câteva săptămâni. Deosebită ingrigire se pune pe decorarea celor doue odăi, în cari va locui principele Bismarck. Sala, în care se va da prânzul, va fi iluminată de doue candelabre și 600 de lumini, ale căror sfeșnice vor fi împodobite toate cu buchete de flori de grădină. În biserică, unde numai cu bilet se va permite intrarea, va fi rezervat un loc special pentru veduva archiducesă Stefania.

Doue institute noue de credit. În comuna Sarafola, botezat de curând Sărafalva, se va înființa un nou institut de credit și economii românesc, cu un capital de 30,000 fl.; împărțit în 1000 de acțiuni de câte 30 fl. Bani sunt a se trimite la adresa cassarului interimal Nicolae Chita, econom în Sarafola, președintele interimal e dr. George Roșca medic. — **La Viștea-inferioară**, comitatul Făgăraș, asemenea se va înființa un institut de credit, cu acții de câte 50 fl.

Știri scurte. **La Sibiu** în 1/13 l. c. s'a intrunit comisiunea română și cea austro-ungară, întocmite pentru racordarea novelor linii ferate; delegații români sunt dnii ingineri Radu și Râmnicanu. — **Iasa Tomici**, diaristul din Neoplanta, care omorise pe un coleg al seu, care îi insulta soția, și a fost condamnat la temniță grea de 8 ani, a primit grație din incidentul jubileului încoronării. — **Budapeșta**, cu ocașiunea jubileului încoronării, s'a numit «Capitală și reședință a țării».

Necrologe. **Amalia Cînbulea** n. de Kibédi, soția dlui Doroteu Cînbulea, asesor orfanal comitatens pensionat, a încetat din viață la Alba-Iulia în 10 iunie, în etate de 54 ani. — **Alexandru Bobb Hangea**, căpitan c. și r. de infanterie br. Schönfeld nr. 82, a murit la Viena, în etate de 34 ani. — **Nicolae Hacman**, profesor emeritat de teologie în Cernăuți, a reposat acolo la 4 iunie, în etate de 86 ani; la înmormântare a oficiat enșuş In. Pr. Ssa mitropolitul dr. Silvestru Morariu-Andreevici, cu asistență numerosă. — **Visarion Roman**, fiul regretatului Visarion Roman, a murit la Sibiu în 9 iunie în etate de 16 ani.

OGLINDA LUMEI.

Principesa de Wales. Dela mórtea tinerului principe de Clarence, care eră destinat ca moștenitor al tronului englez, mumă-sa, principesa de Wales, e subjugată de o durere adâncă. Principesa nu pöte birui suferința acestei pierderi din familia sa și acum e într'o stare morală, care ingrijește mult pe cei din giurul seu. Ea e cuprinsă de ideia fixă, că băiatul ei e ascuns undeva și astfel îl caută necontentit ziua și noștea. Ea alergă în momentele sale de halucinație dintr'o odăe într'alta și strigă numele băiatului mort. Poporul englez iubește foarte mult pe principesă și e foarte ingrigit ca nu cumva familia regală să fie supusă unei noi și dureroșe încercări.

Bismarck despre musica. Iată o apreciere a dlui de Bismarck, asupra musicei, pe care a exprimat-o în prezența unei societăți musicale din Drezda care l'a vizitat de curând la Friedrichsruhe: «Saxonia și Prusia cari altă-dată se uitau reu una la alta, acum sunt unite, sper, pentru totdeuna. Victoriile repurtate în comun au

adus această unire. Saint-Privat a fost cimentul care a unit pe aceste două țări într'un mod indisolubil. Dar unirea nu s'ar fi putut seversă decât cărbunele nu ardea sub cenușa care-l acoperia și-l făcea invisibil. Cine a aprins acest foc? Arta germană, știința germană, misticismul german, cântecul (lied) german. Noi n'am avut musică particularistă în Germania; nici odată n'am avut musică saxună nici musică prusiană. Când un lied eră compus, nimeni nu se întrebă unde a fost compus: eră un lied german, și germanicul lied a fost o putere. Universitățile, și cu ele literatura germană au contribuit mult în a ține deștept sentimentul național. Știința se adresază rațiunii, dar musica se adresază sentimentului; și sentimentul, când momentul hotărâtor sosește, e mai tare decât rațiunea. Iată pentru ce ve cer să închinați pentru dezvoltarea societății dvăstre care represintă musica germană, germanicul lied, și este prin urmare un agent al dezvoltării unității naționale».

O expoziție de mărci postale. S'au ținut mai multe expoziții de mărci postale prin diferite orașe din lume. Numai Franța rămăsese înapoi, dar ați numai în Paris sânt trei societăți de culegători de mărci. Mai mulți membri ai acestor societăți s'au strîns și au hotărît să dovedescă progresele Franței în această ramură, organizînd o expoziție internațională. S'a numit un comitet compus din membri din cîte trele societățile și regulamentul a și fost adoptat. Expoziția se va ține în palatul Artelor liberale (Cîmpul lui Marte). Ea va cuprinde mărci postale de ori ce fel, lucrări privitoare la ele, aparate cu care se fabrică (gravuri, tipăriri, gomare, etc.) proceduri spre a înlătură contrafaceriile, tapitării făcute cu timbre, etc. Premiile vor fi medalii de aur, de argint aurit, de argint și de bronz. O tombolă care va conține drept câștiguri mărci și lucruri privitoare la timbrologie, se va trage după închiderea expoziției. În această expoziție se vor vedea câteva bucăți unice și se crede că va întrece sub toate privințele tot ce s'a făcut până ați.

Un curios proces de moștenire. Sânt acum câțiva ani, decînd a murit Nielsen, consilier de resboi al regelui danez. În general, el eră cunoscut de un vrăjmaș declarat al căsătoriei. Înainte de a muri, a lăsat prin testament servitorului și bucătăresei sale cîte 20,000 corone (28,000 fr.), cu hotărîrea categorică, ca partea de moștenire a unuia să cadă celuialalt, îndată ce servitorul său bucătăreasa s'ar căsătorii. Abia murise consilierul de resboi, și cei doi moștenitori n'avură nimic mai de grabă de făcut, decât să mîergă la altar, spre a se cunună împreună. Tineră păreche s'a dus apoi la Hamburg, unde locușce de sânt cinci ani. Un diar danez a anunțat, acum de curînd, că rudele din Kopenhaga ale consilierului de resboi Nielsen au aflat că moștenitorii s'au căsătorit, și cer ca să li se restituască cele 40 de mii corone (56,000 fr.), pentru că căsătoria a violat dispozițiunea testamentară. Servitorul și bucătăreasa de mai nainte susțin inse că dînsii au îndeplinit complet obligațiunea lor, pentru că el (servitorul), însurîndu-se, a cedat bucătăresei cele 20,000 corone, și acesta a predat servitorului partea sa de moștenire, conform dispozițiunei testamentului. Afacerea are să vie în curînd înaintea tribunalului.

O călătorie a șahului. Șahul Persiei are de gînd să viziteze în vîra acesta o provincie a împărăției sale, numită Mazenderan. Lumea de acolo șcie ce va să dică o vizită a șahului și de aceea e fôrte mîhnită, căci pe unde trece șahul, nici un ban în punga supușilor nu mai rămîne. Iată cum obișnușce șahul să-și viziteze provinciile: Mai întei plîcă cu «familia», adică cu 10—15

«defte». O «defte» constă din 20—30 femei. Așă dar șahul plîcă cam cu 250 de femei de ale sale, pe cari trebuie să le ia negreșit decă voeșce să nu se întemple scene neplăcute de gelosie. Damele acestea merg în trăsuri mari de curte, iar pe dealuri și pe munți se sue călîrînd pe cai său pe mîgari. Ele sânt acoperite pe față și sânt urmate de un numer mare de eunuci și de alți servitori. Eunucii călîresc pe cai frumoși și scumpi; ei sânt fôrte stimați și fiecare are cîte 20,000 fr. lîfă pe an. Pentru mai mare siguranță, șahul duce cu sine un batalion de infanterie, un regiment de cavalerie și 4 tunuri. În total suita lui se ridică la 10,000 de ômeni. Ve puteți inchipui prin urmare, cîtă cheltuélă trebuie să supôrte funcționarii și poporul din provincia vizitată, pentru ca să întretină cu mîncare, cu bîutură și cu alte petreceri atîta amar de lume. De aceea ômenii cînd aud, că vine șahul să-i viziteze, dică că în locul lui mai bine ar fi să vie lăcustele, căci cel puțin acestea nu le aduc pagube așă de mari.

Coloni italiene în Bulgaria. După o telegramă din Sofia, între agentul diplomat italian de acolo și guvernul bulgar s'a făcut un angajament, după care mai multe sute de familii italiene vor fi colonisate pe domeniile statului bulgar. Angajamentul se va așterne Sobraniei spre aprobare. Guvernul bulgar a pus condițiunea ca coloniștii să abdice la dreptul de cetățeni italieni și să se facă cetățeni bulgari.

Sectele religioșe în Rusia. În Rusia sânt bine cunoscute peste 25 de secte religioșe, dintre cari unele sânt ca cerul de pămînt departe de perceptele religiei ortodocșe, ci profesază mai mult un fel de religie păgînă, asiatică, amestecată cu o mare doșă de misticism și fetișism. O sectă interesantă e și a acelor Ruși, cari nu se însoră nici odată, nu muncesc decît atît, cît să aibă să mînânce odată or cel mult de doue ori pe di. Unii dintre ei se retrag în celulele mici dela mînăstirile din Kiev și giur, niște celule făcute în zidurile vechi ale mînăstirilor în care abia incape un om. Acolo petrec ziua și nôptea închinîndu-se mereu la Ddeu. Alții își fac gropi mari și afunde în pămînt, în cari se coboră cu scara, astupă d'asupra, și așă stau totă ziua într'o reverie adîncă și fanatică. Nu es afară decăt să mînânce și mîncarea lor constă din pâne uscată și apă, său din legume. Casele lor sânt părăsite, pămîntul rămîne cea mai mare parte nelucrat. Nimeni nu-i în stare să-i abată dela această credință a lor.

Un ou rar. Grădina botanică din Paris posedă un ou de pinguin (o pasere de mare ale cărei aripi sânt prea scurte ca să pôtă sbură) a cărui valoare e de 3,000 fr. Oul acesta este singurul care se mai află. Specia de pinguini cari fac astfel de oue s'a stins deja de un secol. Societatea zoologică din Londra posedă de asemenea un ou rar a cărui valoare e de 5000 fr. Oul aparține unui gen special de paseri din insula Madagascar, care a fost exterminat acum 300 de ani. În «Halima» paserile acestea se chiamă Roc; iar savanții europeni le numesc: apyorris. Decă un singur ou costă 3—5000 lei, cît ar costă ôre o ometă?

Porumbei dresați. Dumineca trecută s'a făcut între Roma și Florența o cursă fôrte frumoșă de porumbei. O comisiune presidată de cavalerul Augusto Poggi a lăsat din Florența 300 de porumbei cari au luat imediat drumul spre Roma. În acelaș moment au fost trimiși din Roma spre Florența alți 300 de porumbei. Toți aveau la gât diferite panglici și scrisori. Ei au sosit cu toții la locul de destinație și au început să facă gălăgie mare, căci erau osteniți și flămîndi. Comisiile

i-au ingrigit foarte bine. Se spune că acesta e cea mai reușită experiență cu porumbelii cari vor fi de aci înainte întrebuințați ca «poșta» in armata italiană.

PENTRU DÔMNE TINERE.

Vreți să faceți punch bun? Faceți o infuziune, de o jumătate litru de apă cu 20 grame de ceaiu negru, de tot atâta ceaiu verde cu 5 grame de capillaire de Canada, strecurați-o spre a o limpedi și adăogați un chilogram de zahăr. Lăsați să se topescă și să se răcescă. Turnați apoi un litru de rum și două lămâi tăiate felii. După 24 ore, strecurați și puneți in butelie. Amestecată cu apă fierbinte, dă un punch escelent care se face mai bun cu vremea.

Pastă pentru creparea mânilor și pentru a menține pielea môle și delicată. In două centigrame de grăsime de porc prospătă, adecă nesărată, și tăind-o in bucățele, topește-o la un foc mic, sterge-o intr'o bucată de stofă, spél-o in apă și apoi in puțină apă de trandafiri, și apoi adaogă 2 gălbinișuri de ou și o linguriță de miere. Adaogă acesteia atâtea migdale dulci cojite și pisate, câte sânt necesare spre a face o pastă môle și consistentă, ce-ți va servi spre a menține moi mânilor.

Filatul lămpilor. Cel mai bun mijloc pentru a impededă lămpile să fileze, e de ajuns să moi mucul in oțet tare și de a-l uscă apoi inainte de a te servi de el. După această mică preparațiune, totă lumea va fi mirată de flacăra strălucitoare ce se va obține prin acest procedeu simplu de tot.

Uleiul ranced se curăță in modul următor: Se pune in oleiul stricat câteva picături de «Spiritus-nitro-aethericus». Substanța acesta se află de vândere la tôte farmaciile și drogueriile. Pentru o sticlă de oleiu ajung 5 picături. Mirosul urit se pierde și, ce e mai mult, oleiul astfel preparat nu se mai strică.

Cum se spélă materiile vâpsite cari es la spélă. Incăldește apă curgătoare in căldare de aramă ca să poți abiă ține mâna intr'ênsa și pune a $\frac{1}{3}$ din greutatea materiei ce voești a spélă, țărîte de grâu. Amestecă cinci minute, pune stofa inăuntru și întorțe-o adese ori, lăsând ca apa să se răcescă câtva, spélă bine tot in acea apă, limpedește cu apă curgătoare și uscă ca de ordinar.

NOTIȚE ECONOMICE.

Ca să preserveși stofele de lână seu blănurile contra moliilor, le espui o di intrégă la aburi de amoniac. Alt mijloc aplicat numai pentru lănurile e să le speli cu următoarea soluțiune; 750 grame de piétră acră se amestecă cu 750 grame sare de lămăe totul se disolvă in doi litri de apă ferbinte și soluțiunea acesta se tórănă in 12 litri de apă rece. Lănurile trebuie să stea in această soluțiune câteva zile.

Metod pentru a conserva fructele. Fundul lăzii in care trebuie să se pue fructele pentru a se conserva, să se acopere cu un strat de ghips, apoi pe d'asupra să se pue un strat de fructe așa, că fiecare fruct să nu se atingă unul de altul, apoi un al doilea rând de ghips, apoi un rând de fructe și tot așa până se umple lada. Fructele alese pentru conservare trebuie să fie intregi și

bune. Se va ingrigi apoi să se pue lada intr'un loc unde temperatura să nu fie mai jos ca 2 seu 3 grade d'asupra lui zero.

Distrugerea furnicelor. Un mijloc infalibil pentru distrugerea furnicilor: Pisati pucioasă și presărați pe locurile infectate de superăcioșele insecte.

Pentru a lipi porțelanu. Un ciment de tot simplu pentru a lipi porțelanu seu faenta se obține decă amesteci in un gălbenuș de oue puțin var pisat de tot fin.

O carne prea tare, a cărei fierbere cere prea mult timp, ca să se môle, se pôte drege in modul următor: N'avem decăt s'aruncăm in ôla in care fierbem carnea o bucată de sticlă. După un sfert de cias carnea se face fragedă.

Cartofii apoși se pot face făinoși decă îi punem in apropierea unei sobe încălđite. Apa din cartofi se evaporază și cartofii nu numai că capetă o consistență făinosă, dar câștigă mult și in gust.

Pentru a apără de omiđi pomii, și mai ales pomii care sânt espusi, ungeți fiecare cracă, la rădęcina ei, cu păcură. Mirosul gonesce omiđile și păcura, de parte de a face reu arborelui, îl ajută in creșcerea sa.

SFATURI HIGIENICE.

Spélăți urechile, in tôte zilele inăuntru și afară cu apă prospătă, pentru a inlătură praful și cleiul întărit; o urechelniță cu bordurile moi, condusă cu precauțiune, este câte-odată necesară spre a șterge cleiul. Usul d'a pune bumbac in ureche este absurd.

Imbrăcăminte pentru copii. Nu e bine să se imbrace copiii cu haine prea subțiri de ață, căci sânt prea sensibili la ori ce schimbare de temperatură. Cea mai bună imbrăcăminte véra sânt hainele subțiri de lână albă seu cenușie, care nu țin mai cald decăt cele de dril.

Vindecarea reumatismului. Un mare medic englez a făcut experiențe foarte folositoare. Reumatismul a fost vindecat — ori cât de invecitat a fost — cu un mijloc foarte simplu. — Părțile in cari se simte durerea sânt lovite cu urzici prospăt culesse. După câteva septe-mâni bóla trece de sigur.

Măncarea trebuie să se facă incet, adecă să se mestice bine bucatele. După ea indată să nu urmeze nici ocupațiuni fiisice nici intelectuale, căci nu este bine a da de lucru și altor organe, pe când stomacul trebuie să mistue.

Albirea perului. Pentru dómnele al căror per blond incepe să albescă: O parte de apă oxigenată in o sută de părți de apă comună. Perul ia o colóre blondă fără ca să se altereze.

Călindarul septe-mănei.

Diua sept.	Călindarul vechiu	Călind. nou	Sórele
Dumin. a 2.	d. Rosali, Ev. dela Mateiu, c. 4. gl. 6, a inv 3.	res. ap	
Duminecă	7 Mart. Teodot.	19 Gervasi.	4 2 7 0
Luni	8 Mart. Teodor Strat.	20 Laura.	4 2 7 1
Marți	9 Archiep. Chiril.	21 Alois.	4 2 7 1
Mercuri	10 Par. Timotei.	22 Achat.	4 2 7 1
Joi	11 Ap. Bartol. și Barnav.	23 Basili.	4 2 7 1
Vineri	12 Par. Onufrie.	24 Ioanu Botez.	4 2 7 1
Sămbătă	13 Mart. Achilina.	25 Prosper.	4 2 7 1

Proprietar, redactor respundător și editor: IOSIF VULCAN.

CU TIPARIUL LUI IOSIF LANG IN ORADEA-MARE.